گفت‌وگو با هنرمندی که ترور ناکام «رونالد ریگان» را ثبت کرد

عکاسی که با سوژه‌هایش درد می‌کشد

سباستیائو سالگادو را یکی از عکاسان صاحب سبک و متعهد معاصر می‌دانند. این هنرمند برزیلی که طی دوران فعالیتش به بیش از صد و بیست کشور جهان سفر کرده، قرار است به زودی برای کمک به محیط زیست نمایشگاهی انفرادی برگزار کند. گاردین با این هنرمند هفتاد و هشت ساله گفتگو کرده است. به گزارش خبرنگار ایلنا، عکاسی امروز دیگر هنری صرفا زیباشناسانه محسوب نمی‌شود و البته باید گفت عکاسی برای رسیدن به جایگاهی مدرن و نامحدود از هنرهای دیگر پیش‌روتر بوده است. آنطور که می‌گویند عکاسی بیش از صد سبک دارد که اگر اینطور باشد گویای فراز و نشیب‌هایی است که طی مسیر را برای عکاسان دوران بدوی و آنالوگ دشوار کرده است. به هرحال واقعیت این است که عکاسان مدرنی که امروز از آن‌ها به عنوان هنرمندی صاحب سبک یاد می‌شود، همان‌هایی هستند که در دهه سی و چهل میلادی به دنیا آمده‌اند و حال افرادی سالخورده‌ای هستند که برای ارائه بهتر تفکر و دیدگاه هنرمندانه خود، استخوان خرد کرده‌اند.

بی‌شک هر اثر یا مجموعه از این افراد، علاوه بر داشتن وجهه‌ای هنرمندانه، سندی تاریخی و مستند از هرآن چیزی هستند که او به عنوان عنصری زنده شاهدش بوده و گاه جسورانه آن را بر نگاتیو یا صفحه دیجیتال دوربینش ثبت کرده است. تعداد این دسته از عکاسان کم نیست و آن‌ها در جای جای دنیا و این گستره خاکی پراکنده هستند. اتفاقا همین عدم انسجام در جغرافیا و محل زیست است که آثار عکاسان متفکر امروزی را جالب، بدیع و گاه اعجاب‌انگیز می‌نماید.

«سباستیائو سالگادو» هنرمند برزیلی یکی از همین افراد است. او یکی از مشهورترین خبرنگاران و عکاسانی است که جهان هنر و رسانه به خود دیده است. شهرت سالگادو اتفاقی یک شبه نیست که قابل نادیده گرفتن یا احیانا از دست رفتن و فراموش شدن باشد. او زاده ۱۹۴۴ است و حال در سن هفتاد و هشت سالگی یکی از هنرمندان صاحب نگاه و تفکری است که از آغاز تولد هنری تا به امروز، مسیر مشخصی را پیموده است.

«سباستیائو سالگادو» با کدام ویژگی‌ها شناخته می‌شود؟

سباستیائو سالگادو را بیشتر با آثار سیاه و سفیدی می‌شناسند که از دردها و رنج‌های بشریت می‌گوید، آنهم از منظر و ویزور فردی که همراه سوژه‌هایش زیست کرده و زجر کشیده است. به همین دلیل است که آثار این هنرمند به دل می‌نشینند و برای لحظاتی زمان را برای ببیننده نگه می‌دارد و او را به دنیای دیگری می‌برد. همین ایجاد تعامل در مخاطب است که هنرمندان هنرهای بصری (بخصوص عکاسان) به دنبالش هستند و آن را برگ برنده خود می‌دانند. این برگ برنده، به اصطلاح هنرمندان «آن» نامیده می‌شود.

سالگادو علاوه بر فعالیت‌های هنری در زمینه تالیف آثار مکتوب هم فعال بوده است. کتاب‌های او، از جمله «کارگران»، «مهاجران»، «ساحل» و کتاب دیگرش «پیدایش» با موضوع طبیعت و محیط زیست، از جمله موفق‌ترین کتاب‌های عکاسی در جهان هستند.

سال ۲۰۱۴ بود که ویم وندرس و فرزند سالگادو رافیلم‌مستندی‌درباره‌اوراا‌کران کردند که «The Salt of the Earth» نام داشت. پس از این اتفاق بود که لری رتر خبرنگار «نیویورک تایمز» هم به همین مناسبت مصاحبه‌ای با او ترتیب داد. پس از انتشار این مصاحبه بود که تفکرات و منش اجتماعی سباستیائو سالگادو بیش از قبل برای مخاطبان و دوست‌دارانش واضح و مبرهم شد.

یکی از ویژگی‌های سباستیائو سالگادو را از دیگران متمایز کرده، چند وجهی بودن کاراکتر اوست. او به سال ۱۹۶۸ در دانشگاه سائوپائولو اقتصاد خوانده و به مدت یک سال در وزارت مالیات کشورش مسئولیت داشته است. در ادامه همین روند است که او به جنبش مردمی علیه دولت وقت برزیل پیوست و به عنوان یکی از رادیکال‌های جامعه‌اش با سیستم قدرت به مبارزه پرداخت. وی در ادامه فعالیت‌های سیاسی‌اش ناچار می‌شود با همسرش به فرانسه بگریزد. این اتفاق باعث شد زندگی او تغییر کند. او در فرانسه ادامه داد.

تغییر ماهیت اقتصاددانی که خبرنگار سپس عکاس شد

سباستیائو سالگادو در ادامه، بنا به اقتضائات زندگی مسیرش را به سمت دیگری تغییر داد و به عنوان مشاور اقتصادی (یا چنین سمتی) با قاچاقچیان بین‌المللی قهوه همکاری کرد! در همین مقطع است که او تصمیم می‌گیرد به سراغ هنر «عکاسی» برود؛ حدود سال‌های ۱۹۷۱.

سالگادو دو سال بعد به دلیل فعالیت‌های جدی رسانه‌ای و انتخاب سوژه‌های مناسبت به عنوان خبرنگار آزاد شناخته شد. او خیلی زود از خبرنگاری به عکاسی مستند و خبری تغییر روند داد و به سراغ سوژه‌های بدیعی رفت که دیگران رنج پرداختن به آن‌ها را بر خود هموار نمی‌کردند.

به طور مثال او در همان سال‌ها به نیجریه رفت و موضوع قحطی را (که در دهه شصت، هفتاد و هشتاد درصدر اخبار جهان بود) پوشش داد. او همچنین به موزامبیک رفت و ازجنگ‌های داخلی عکاسی کرد.

آیا او شانسی معروف شد؟

سالگادو در سال ۱۹۷۹، به آژانس معتبر عکس «Magnum» / «مگنوم» پیوست و برای بنگاه‌های تبلیغاتی و خبرگزاری‌ها عکاسی کرد. نمی‌توان گفت دلیل شهرت سالگادو شانس بوده یا او نان هوش و هشیاری‌اش را خورده است! ماجرا از این قرار بوده که او دو سال پس از همکاری با آژانس «مگنوم» از ترور ناکام رونالد ریگان رییس جمهور توسط جان هینسکی عکس گرفت. خلاصه اینکه سباستیائو سالگادو در ادامه فعالیت‌های کنکاش‌گونه‌اش که جوایز معتبری را هم برایش به ارمغان آورده، به مرور سبک و سیاق خود را پیدا کرد و مخاطبانش امضای نامرئی او را پای کارهایش می‌شناختند.

جدیدترین صحبت‌های سباستیائو با «گاردین»

خبرگزاری «گاردین» در گزارشی که روز دوشنبه چهارم مهرماه (۲۶ سپتامبر) منتشر کرده، ضمن گفتگو با سباستیائو سالگادو خبر از نمایشگاهی داده که شامل آثاری از اوست و به زودی برگزار می‌شود. طی این گزارش سباستیائو سالگادو قرار است در قالب نمایشگاه، آثارش را مقیاس بزرگ منتشر کند وعواید این رویداد را صرف محیط زیست نماید. مرکز زیست محیطی برزیل هم در این رابطه به سالگادو کمک می‌کند تا مبالغ به دست آمده از فروش آثار در مسیر درستی خرج شوند.

سفر عکاس به بیش از ۱۲۰ کشور جهان

در این گزارش آمده است که سباستیائو سالگادو به بیش از ۱۲۰ کشور جهان سفر کرده و هر آنچه ثبت نموده در جهت کمک به بشر و محیط زیست بوده است. تصاویر ماندگاری از آتش‌سوزی پالایشگاه‌های نفت کویت و نسل کشی رواندا برخی از آثار سالگادو هستند.

کارگران، مهاجران، جوامع بومی در هر نقطه از دنیا هم موضوعاتی هستند که سالگادو با دوربینش به سراغشان رفته است.

خبرنگار «گاردین» به این موضوع اشاره کرده که سباستیائو سالگادو در زمانی که در اوج قدرت شغلی خود قرار داشته، آن را رها کرده و به سراغ عکاسی رفته است. به احتمال زیاد منظور خبرنگار «گاردین» از اوج قدرت شغلی، مقعطی است که سالگادو در عرصه اقتصاد فعال بوده و در برزیل شغلی دولتی داشته و زندگی امنی داشته است.

خاطرات سالگادو از نسل‌کشی رواندا

سالگادو در بخشی از صحبت‌هایش «گاردین» به ذکر خاطراتی از گذشته‌های دور پرداخته است. او از نسل‌کشی رواندا یاد کرده و گفته: در جریان این اتفاق کتابی درباره «مهاجرت» می‌نوشتم. آنچه در رواندا دیدم آنقدر خشونت‌آمیز و ناجور بود که بر روحیه‌ام تاثیر گذاشت و مریض شدم. احساس افسردگی می‌کردم و می‌دانستم که سلامت نیستم. در ادامه با این حس و حال به ملاقات یکی از دوستانم رفتم که پزشک بود. دوست پزشکم وقتی مرا دید و معاینه کرد گفت: تو اوضاع بسیار بدی داری و باید از کارت که عکاسی است دست برداری.

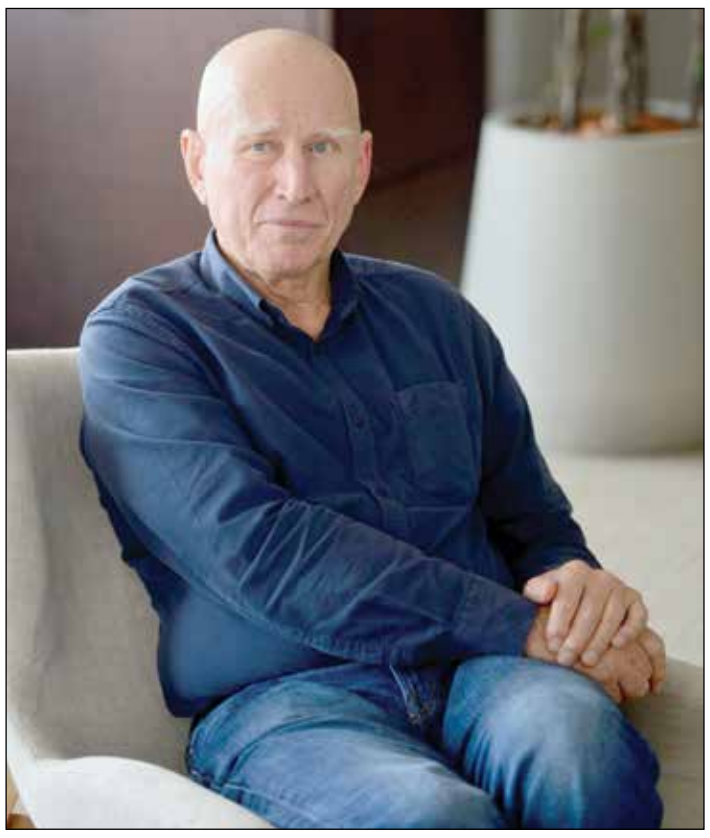

سالگادو در ادامه گفته: من حرف‌های دوست پزشکم را جدی گرفتم و به برزیل برگشتم و تصمیم گرفتم عکاسی را رها کنم و به کشاورزی و کار روی زمین بپردازم، اما خب اینطور نشد و من همچنان عکاسی می‌کنم و در شغلم باقی مانده‌ام؛ و نمرده‌ام!

نگاهی به فعالیت‌های زمین دوستانه سالگادو و همسرش

خبرنگار گاردین طی گفتگوی خود با سالگادو به مناسبت نمایشگاه خیرخواهانه‌اش، از فعالیت‌هایی گفته که با محیط زیست و بهبود اوضاع زمین مرتبط است. ماجرا از این قرار است که سالگادو و همسرش ازسال ۱۹۹۸ مشغول فعالیت‌هایی در جهت بهبود اوضاع محیط زیست هستند.

آن‌ها درهمان مقطع در مزرعه‌ای متروکه در ایالت میناس گرایس برزیل، مرکزی را تاسیس کرده‌اند که در جهت خدمت به محیط زیست فعالیت می‌کند. سالگادو و همسرش در آن دوران برای احیای جنگل‌های منطقه زندگی‌شان تلاش‌های بسیار کرده‌اند و به کاشت میلیون‌ها درخت پرداخته‌اند. آن‌ها همچنین به توسعه فناوری در جهت بازسازی زمین‌های ویران شده در اثر جنگل‌زدایی پرداخته‌اند.

سالگادو نسبت به برگزاری نمایشگاه اخیر و فروش آثارش اظهار امیدواری کرده و گفته: من و همسرم تصمیم داریم کارمان را به درستی انجام دهیم و کل عواید حاصل از فروش آثار را به صورت ۱۰۰٪ به انسیتوی حمایت از محیط زیست خواهیم داد.

سالگادو گفته پیش بینی‌اش به رقم فروش مثبت است و آن را چیز حدود دو میلیون و ششصدهزار دلار تخمین زده است. به گفته او و خبرنگار «گاردین» نمایشگاه پیش رو بزرگترین نمایشگاه انفرادی عکاسی سالگادو است که «ساتبی» تاکنون برپا کرده است. طی این اتفاق آثاری از ۴۰ سال زندگی حرفه‌ای سالگادو پیش روی مخاطبان قرار خواهد گرفت.

سالگادو در بخشی دیگر از صحبت‌هایش گفته: طی سفرهایی که داشتم، وقتی از حیوانات عکس می‌گرفتم، سخت بود؛ زیرا سعی می‌کردم منطق آن‌ها را بفهمم. اما کار با انسان‌ها آسان‌تر بود، زیرا هیچ تفاوتی بین من و آن‌ها وجود نداشته است.

در نمایشگاه مذکور همچنین مجموعه‌ای ارائه خواهد شد که حاصل هشت سال تلاش سالگادو در سراسر جهان است و به آثار بکری از طبیعت اختصاص دارد. مخاطب با دیدن آثار این مجموعه ابرها، مه، نور و دیگر عناصر طبیعی را از منظرخلاقانه سالگادو می‌بینند. حتی به عبارتی آثار سالگادو دارای صدا هم هستند!

این عکاس برزیلی اما جهان‌وطن، درباره دشواری‌هایی که برای عکاسی از طبیعت در مسیرش قرار داشته، گفته است: من به دنبال سوژه‌ها و عناصر بکر روی سیاره زمین بودم و همین هدف مرا به یکی از دوستداران محیط زیست تبدیل کرد. یکی از آثار شاخص مجموعه طبیعت بکرِ سالگادو اثری است که به رشته کوهی دورِ افتاده در شمال آلاسکا اختصاص دارد.

تصویری از کوه‌های یخی قطب جنوب نیز یکی دیگر از آثار سالگادو در این مجموعه است، در این اثر گویی کوه‌های یخی قانون جاذبه را نادیده گرفته‌اند. یکی از مولفه‌های مهم در این اثر نورپردازدی پیچیده و تکنیکی آن است. گفتنی است سالگادو طی سفرش به دو قطب شمال و جنوب از پنگوئن‌ها و زندگی اجتماعی آن‌ها و دیگر حیوانات آن منطقه هم عکاسی کرده است. او به مکان‌هایی رفته که کمتر کسی به آنجا پا گذاشته است.

یکی دیگر از عکس‌های مطرح سوالگادو که «گاردین» آن را منتشر نکرده و به توضیحاتی درباره آن بسنده کرده، اثری است که عکاس از دست یک ایگوانا در جزیره «گالاپاگوس» گرفته است.

سالگادو درباره این اثر اینگونه توضیح داده است: زمانی که آدم به جزایر «گالاپاگوس» انگار گذشتگان و نیاکان خود را دیده است! من زمانی که از ایگوانا عکس گرفتم متوجه این شباهت شد. وقتی عکس را گرفتم متوجه شدم دست این حیوان دقیقا شبیه دست مردی جنگجو از قرون وسطاست که زره پوشیده است. با نگاه کردن در ویزور دوربینم تصور کردم آن ایگوانا یکی از بستگان و خویشاوندان من است.

یک ایرانی در میان شانس‌های نوبل ادبیات

آخر این هفته، کمیته شش نفره نوبل ادبیات، برنده سال ۲۰۲۲ خود را در استکهلم معرفی خواهند کرد.

به گزارش ایسنا، با فرا رسیدن فصل جوایز نوبل، بازار پیش‌بینی‌ها برندگان شاخه‌های مختلف داغ شده و باید منتظر ماند و دید مهم‌ترین جایزه ادبی دنیای ادبیات امسال به چهره‌ای شناخته شده خواهد رسید یا طبق روال، این چند نویسنده‌ای کمتر شناخته شده از سایه خارج می‌شود. در چند سال اخیر نویسندگانی چون «سوتلانا الکسیویچ»، «اولگا توکارچوک» و «پیتر هاندکه» پیش از کسب جایزه نوبل در میان شانس‌های این جایزه حضور داشتند اما کسی فکر نمی‌کرد چهره‌ای چون «باب دیلن» یا «لوئیس گلیک» در نهایت برنده این جایزه نام گیرند.

در حالی که دنیای انگلیسی زبان به آرامی برای مصرف فرهنگ عامه به زبان‌هایی غیر از انگلیسی بازتر شده است، به نظر می‌رسد کمیته نوبل ادبیات در جهت معکوس حرکت می‌کند و اگر به آمار برندگان نوبل در چند سال گذشته نگاه کنید، چهار نفر از شش برنده اخیر به زبان انگلیسی می‌نویسند و بقیه نویسندگان غیر انگلیسی زبان اروپایی هستند.

به نظر می‌رسد آکادمی سوئد که مسئول اعطای جایزه نوبل در رشته ادبیات است تلاش خواهد کرد نگاهی عمیق‌تری به نویسندگان در خارج از اروپا و آمریکای شمالی داشته باشد و فقط به نویسندگانی که به زبان استعمارگران خود می‌نویسند، پاداش ندهد و در عین حال به نظر می‌رسد سعی می‌کنند نگاه پرلطف خود به جامعه ادبی انگلیسی زبان را همچنان حفظ کند. وبسایت «لیت‌هاب» در پیش‌بینی خود از نوبل ادبیات ۲۰۲۲ نام چند نویسنده را مطرح کرده که در این میان نام شهرنوش پارسی‌پور نویسنده ایرانی نیز دیده می‌شود.

در توصیف این نویسنده آمده است: شهرنوش پارسی‌پور داستان نویس ایرانی است که جای تعجب است که چرا کمتر شناخته شده است. «طوبی و معنای شب» یکی از معروف‌ترین رمان‌های این نویسنده است و «سگ و زمستان بلند»، «عقل آبی»، «ماجرای ساده و کوچک روح درخت»، «شیوا»، «بر بال باد نشستن» و «کمی بهار» از دیگر آثار پارسی‌پور هستند.

دیگر چهره‌های شاخص مطرح شده برای کسب جایزه نوبل ادبیات امسال شامل «آدونیس» شاعر سوری، «نگوگی واتیونگو» نویسنده کنیایی، «ادویج دانتیکا» رمان‌نویس آمریکایی هایتی‌تبار، «گاریل لوتز» نویسنده و شاعر آمریکایی، «یون فوسه» نویسنده نروژی، «لاسلو کراسناهورکایی» نویسنده و فیلمنامه‌نویس مجارستانی، «آنی ارنو» نویسنده فرانسوی، «آن کارسون» نویسنده کانادایی، «شولاستیک موکاسونگا» نویسنده فرانسوی-روآندایی، «ماریز کنده» نویسنده، منتقد و نمایش‌نامه‌نویس فرانسوی و «سلیم برکات» نویسنده و شاعر کرد اهل کشورسوریه هستند. آکادمی نوبل هیچگاه نشانه‌ای از این که چه کسانی شانس اصلی دریافت جایزه هستند اعلام نمی‌کند و فهرست نامزدهای هر سال را ۵۰ سال دیگر منتشر می‌کنند، بنابراین به عنوان مثال کسی که امسال (۲۰۲۲) نامزد جایزه نوبل ادبیات باشد، در سال ۲۰۷۲ متوجه این موضوع خواهد شد.

جایزه نوبل ادبیات از سال ۱۹۰۱ تاکنون ۱۱۴ بار اعطا شده و تاکنون تنها ۱۶ نویسنده زن برده این جایزه شده‌اند. نوبل ادبیات دوره در سال‌های ۱۹۱۴، ۱۹۱۸، ۱۹۳۵، ۱۹۴۰، ۱۹۴۱، ۱۹۴۲ و ۱۹۴۳ اهدا نشد. اهدای مشترک جایزه نوبل در یک سال در شاخه‌های دیگر نوبل معمول‌تر است با این حال نوبل ادبیات تاکنون چهار دوره مشترکا به دو نفر اهدا شده است: در سال ۱۹۰۴ به طور مشترک به «فردریک میسترال» و «خوزه اچه‌خارای» اهدا شد. در سال ۱۹۱۷ نیز «کارل آدولف گیلروپ» به همراه «هنریک پونتوپیدان» به عنوان برنده برگزیده شد. در سال ۱۹۶۶، «شموئل یوسف آگنون» و «نلی زاکس» برنده این جایزه شدند. «ایویند جانسون» و «هاری مارتینسون» نیز برگزیدگان سال ۱۹۷۴ بودند.

اخبار کوتاه

تعهد ۱۵۰ کشور به استرداد آثار تاریخی

وزرای فرهنگ و نمایندگان بیش از یکصد کشور با صدور بیانیه‌ای اعلام کردند تلاش‌ها برای بازگرداندن آثار تاریخی به کشورهای اصلی را افزایش می‌دهند.

به گزارش ایسنا به نقل از رویترز، به دنبال اجلاس وزرای فرهنگ کشورهای عضو سازمان علمی فرهنگی ملل متحد (یونسکو) در مکزیک، روز جمعه وزیران فرهنگ و نمایندگان ۱۵۰ کشور با انتشار بیانیه‌ای متعهد شدند تلاش برای استرداد آثار تاریخی به کشورهای اصلی را افزایش دهند.

در سال‌های اخیر موزه‌های بزرگ، حراجی‌ها و مجموعه‌داران خصوصی برای بازگرداندن آثار هنری ارزشمند و سایر آثار تاریخی متعلق به آمریکای لاتین و کشورهای آفریقایی تحت فشار بوده‌اند.

بیانیه اخیر اعضای فرهنگی سازمان ملل (یونسکو) خواستار شکل گرفتن گفت‌وگو بین‌المللی درباره آثار تاریخی که به صورت غیرقانونی خریداری شده‌اند و اتخاذ اقدامات منسجم برای مقابله با تجارت غیرقانونی آثار تاریخی شدند.

با درگذشت ملکه الیزابت دوم، درخواست برای بازگرداندن یکی از بزرگترین الماس‌های تراش‌نخورده جواهرات سلطنتی بریتانیا بار دیگر در هند مطرح شده است. این درحالی است که شیلی نیز سال‌هاست خواستار پس گرفتن یک مجسمه «موآی» از موزه بریتانیا است.

دولت مکزیک نیز پیش از این خواستار بازگشت یک کلاه‌خود آزتک ۵۰۰ ساله از موزه‌ای در «وین» بوده است، اما کارشناسان جابه‌جایی این اثر تاریخی را بسیار آسیب‌پذیر توصیف کرده‌اند.

ایران نیز از سال گذشته حدود ۱۵ پرونده را برای استرداد به جریان انداخته که بازگشت الواح هخامنشی که در اختیار مؤسسه شیکاگو است، از آن جمله به شمار می‌آید.

وزارای فرهنگ در این کنفرانس درباره چگونگی حفاظت از میراث در مقابل جنگ و تغییرات اقلیمی نیز گفت‌وگو کردند.

اجراهای تئاتر کودک تالار هنر متوقف شد

تالار هنر به عنوان پایگاه اصلی اجراهای تئاتر کودک و نوجوان در حال حاضر بنا به درخواست گروه نمایش «کتابخورها» و به منظور حفظ آرامش و سلامت مخاطبان و هنرمندان تئاتر، اجرا ندارد.

به گزارش ایرنا، در ادامه تعطیلی‌های اخیر ایجاد شده در عرصه اجراهای تئاتری و متوقف شدن فعالیت و اجراهای سالن‌های مختلف تئاتر از جمله مجموعه تئاترشهر، تماشاخانه ایرانشهر، مرکز تئاتر مولوی و تعدادی از تماشاخانه‌های خصوصی حال خبر رسیده که تالار هنر به عنوان پایگاه اصلی اجراهای نمایش کودک و نوجوان به منظور حفظ آرامش و سلامت مخاطبان و هنرمندان تئاتر تا اطلاع‌ثانوی از اثری میزبانی نخواهد کرد.

پیش از تعطیلی‌ها، نمایش «کتابخورها» به کارگردانی اسماعیل رحیمی سروش در تالار هنر به صحنه رفته بود که بعد از بازگشایی مجدد تالار و به درخواست گروه نمایش، مدیریت مجموعه تصمیم گرفت برای حفظ آرامش و سلامت مخاطبان و هنرمندان تئاتر اجرای نمایش «کتابخورها» متوقف شود.

در حال حاضر بحث فروش بلیت و همچنین شرایط حضور مخاطب در سالن‌های تئاتر باعث شده تا وضعیت اجراهای نمایش‌های مختلف مشخص نباشد و در این شرایط برخی از تالارهای نمایشی به منظور حفظ آرامش و سلامت مخاطبان و هنرمندان تئاتر در حال حاضر اعلام کرده‌اند که از آثار نمایشی میزبانی نخواهند داشت.

پوستر هفته ملی کودک ۱۴۰۱ منتشر شد

پوستر هفته ملی و روز جهانی کودک سال ۱۴۰۱ با شعار «حال خوش کودکی، رنگ خوش زندگی» طراحی و منتشر شد.

به گزارش ایلنا به نقل از اداره کل روابط عمومی و امور بین‌الملل کانون، پوستر هفته ملی و روز جهانی کودک سال ۱۴۰۱ با توجه به شعار این هفته طراحی شده است، شعاری که سال گذشته نیز برای هفته ملی کودک انتخاب شده بود.

محسن میرزایی طراح و گرافیست این پوستر گفت: در طراحی پوستر هفته ملی کودک سعی کردم به این موضوع بپردازم که شادی و بازی کردن حق هر کودکی در هر موقعیت مالی، جسمی و... است و کودکان در هر شرایطی حق دارند که بازی کنند و شاد باشند.

میرزایی در ادامه افزود: با توجه به شعار هفته ملی کودک امسال، سعی کردم رنگ‌های شاد و پرانرژی در طرح استفاده کنم و عناصری مثل پرنده، پروانه، گل، خرگوش و... حس شاد بودن و امیدوار بودن به آینده را تداعی می‌کند.

طراح پوستر هفته ملی کودک گفت: ایده اصلی پوستر این است که همه کودکان، چه بانیازهای ویژه، چه فقیر، چه بچه‌های کار و همه حق طبیعی‌شان است که کنار هم شاد باشند و بازی کنند و برای ما بزرگترها هم یک الگوست که کودکان فارغ از هر موقعیتی با همدیگر دوست می‌شوند و بازی می‌کنند. او در پایان یادآور شد که سعی کردم شادی و انرژی را در طرح پوستر نشان بدهم و این شادی می‌تواند در زندگی بزرگترها، والدین و خانواده‌ها انتقال پیدا کند و مسری باشد. برنامه‌های هفته ملی کودک در سال ۱۴۰۱ روزهای ۱۶ تا ۲۲ مهر در تهران و سراسر کشور از سوی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان و با مشارکت سازمان‌ها و نهادهای مختلف برگزار می‌شود.

داوران یازدهمین جشنواره امید معرفی شدند

دبیرخانه یازدهمین جشنواره امید اعضای هیات داوران بخش فیلم، عکس و فیلمنامه ساخته نشده این دوره از جشنواره را معرفی کرد.

به گزارش روابط عمومی جشنواره امید، بهرام توکلی، روح الله حجازی، روزبه رایگا، امیر نوروزی، میلاد سعیدی و محمد نجاریان فیلم‌های منتخب یازدهمین جشنواره امید را داوری می‌کنند.

همچنین مجتبی آقایی، محمد بابایی و حبیب مجیدی به عنوان اعضای هیات داوران بخش عکس و محمدباقر قهرمانی، امید شمس و پدرام پورامیری به عنوان اعضای هیات داوران بخش فیلمنامه ساخته نشده یازدهمین جشنواره بین المللی فیلم کوتاه و عکس دانشجویی امید معرفی شدند.

بهرام توکلی نویسنده و کارگردان سینما، روح الله حجازی نیز نویسنده و کارگردان سینما، روزبه رایگا فیلمبردار سینما، امروز نوروزی بازیگر سینما و تئاتر، میلاد سعیدی روانشناس و پژوهشگر سینما و محمد نجاریان تدوینگر سینما است که به عنوان اعضای هیات داوران بخش فیلم، به داوری آثار خواهند پرداخت.

مجتبی آقایی عکاس و عضو هیات علمی دانشگاه علم و فرهنگ، محمد بابایی عکاس و فعال در حوزه عکس خبری و استاد دانشگاه و حبیب مجیدی عکاس برجسته سینما و مدرس همین رشته است که به عنوان اعضای هیات داوران بخش عکس، آثار این بخش را داوری خواهند کرد.

محمدباقر قهرمانی عضو هیات علمی و استاد پردیس هنرهای زیبا دانشگاه تهران، امید شمس نویسنده و کارگردان سینما و فارغ التحصیل کارشناسی رشته سینما و همچنین پدرام پورامیری نویسنده و کارگردان سینما و فارغ التحصیل رشته سینما است که به عنوان اعضای هیات داوران بخش فیلمنامه ساخته نشده، آثار این بخش را داوری می‌کنند.

نمایشگاه آنلاین بخش عکس جشنواره امید از طریق سامانه FestivalOmid.irfest.ir برای مخاطبان جشنواره در دسترس است و برگزیدگان جشنواره روز ۱۲ مهرماه از طریق اختتامیه آنلاین قابل دسترسی در وبسایت جشنواره به آدرس FestivalOmid.ir معرفی خواهند شد.

یازدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه و عکس دانشجویی امید به همت معاونت فرهنگی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و با مشارکت ستاد مبارزه با مواد مخدر و به دبیری مسعود مکاری برگزار می‌شود و برگزیدگان این دوره از جشنواره روز ۱۲ مهرماه معرفی خواهند شد.